

กวดวิชา: เลนส์ขยายปัญหา การศึกษาไทย

TUITION: ENLARGING THAILAND'S EDUCATIONAL PROBLEMS

ตลอดหลายทศวรรษที่ผ่านมา เด็กไทยมีกิจกรรมชีวิตวนเวียนอยู่กับการศึกษาที่กินเวลาถึงการเรียนเนื้อหาวิชาการอย่างเข้มข้น และการประเมินผลในรูปแบบของการสอบวัดผลทางวิชาการ ซึ่งทำให้ความจำเป็นจะต้อง “รู้” ในสิ่งที่ตำราบัญญัติไว้มีมากขึ้นอีก

ทางสายเดียวห้ามเลี้ยวผิด

การศึกษาในสังคมไทยเกี่ยวพันกับค่านิยมและวัฒนธรรมที่ยึดติดกับชื่อเสียงของสถาบันและปริญญาบัตร รวมทั้งผูกพันใกล้ชิดกับสภาพเศรษฐกิจที่เหลื่อมล้ำระหว่างเมือง ชนบท และอาชีพต่างๆ ทำให้การวัดผลทางการศึกษาไม่ได้หมายถึงการวัดความรู้ทางวิชาการเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการแข่งขันอย่างเอาจริงเอาจัง เพื่อให้ได้ก้าวไปอยู่ในฐานะของผู้ได้เปรียบในสังคมด้วย เริ่มตั้งแต่การอยู่ในลำดับต้นๆ ของชั้นเรียน ส่งต่อเรื่อยไปจนถึงที่นั่งในโรงเรียนประถม มัธยม และสุดท้ายคือมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสะพานไปสู่อาชีพต่างๆ ที่รายได้ดีและมั่นคง สิ่งนี้ได้กลายเป็นเป้าหมายสูงสุดของการศึกษาในระบบตลอดระยะเวลาเกือบ 20 ปี

ผลที่ตามมาคือ เด็กไทยจำเป็นต้องสั่งสม “ความเป็นเลิศทางวิชาการ” ในทุกวิถีทาง เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขันสู่เก้าอี้อันจำกัดของมหาวิทยาลัย การเรียนพิเศษ หรือที่เรียกกันว่า การกวดวิชา จึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาไทยไปโดยปริยาย และมีบทบาทมากขึ้นอย่างรวดเร็ว จนเรียกได้ว่าแทบจะเป็นปัจจัยหลักสำหรับการเรียนและการสอบในระบบการศึกษาไทย โดยเฉพาะการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นหัวเรือใหญ่นำพาให้การสอบระดับล่างลงไปเข้มข้นตามมา

ภาพที่คุ้นตาในปัจจุบันจึงได้แก่ ภาพเด็กไทยใช้เวลาของชีวิตที่เหลือจากการเรียนในระบบไปเรียนกวดวิชา โดยไม่เหลือเวลาให้กิจกรรมอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมในโรงเรียน กิจกรรมสันทนาการ หรือการใช้ชีวิตกับครอบครัว ซึ่งล้วนจำเป็นต่อพัฒนาการทางสมองและจิตใจของเด็กทุกวัย นอกจากนี้ การสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมเพียงบางวิชาในชั้นเรียน ยังทำให้เด็กๆ หันสู่โรงเรียนกวดวิชาอย่างเต็มตัว ละทิ้งความสนใจวิชาอื่นๆ ในชั้นเรียนปกติที่บรรจู้ไว้เพื่อช่วยให้เด็กได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญาและจิตใจ

กระบวนการทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นว่า การศึกษาในสายตาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และอาจรวมถึงครู อาจารย์ ได้กลายเป็นทางสายตรงสู่มหาวิทยาลัย มากกว่าจะหมายถึง “กระบวนการพัฒนามนุษย์ไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน” ตามที่นักการศึกษาของโลกนิยามไว้ หรือการศึกษาจะต้องทำให้เด็กทั้งเก่ง ทั้งดี และมีความสุข ดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

การกวดวิชาจึงยังเติบโตต่อไป เพื่อให้ผู้มีโอกาสสามารถอยู่ในเส้นทางสายหลักนี้ได้อย่างปลอดภัย

During the past several decades, life activities of Thai children have been revolving around education with the intense learning of academic content and evaluation in the form of academic examination, which makes it even more necessary for Thai children to “know” what has been prescribed in textbooks.

One-way Route, No Wrong Turn

Education in Thai society is involved with values and culture adhered to reputation of institutions and degrees. It is also closely related with discrepant economic conditions between the urban, the rural and professions. As a result, educational evaluation doesn't mean the assessment of academic knowledge only but also serious competition to move forward to be the advantaged of the society. It begins with securing leading positions in classes until having seats in primary, secondary schools and eventually universities, regarded bridges to various professions with stable and good earning. This has become the highest target of education system during the past 20 years.

The consequence is Thai children have to accumulate “academic excellence” in every aspect to be prepared for competition for limited seats of universities. Special classes or tuition have thus indirectly become a part of Thai education, especially university entrance exams, which is the flagship in intensifying exams at lower levels.

A familiar sight these days is Thai children spending the rest of their free time from studying in educational system on tuitions without any room for other activities, whether it be activities in schools, activities with family or recreation, which is all essential to the development of brain and mind of children at all ages. In addition, university entrance exams that cover only some subjects in classes have completely turned children to tuitions and ignore other subjects in normal classes, which aim to help their complete intellectual and mental development.

These processes illustrate that education in the eye of parents and maybe teachers has been interpreted as a direct route to university rather than “human development to his highest potential” as defined by the world's academics or education must make children capable, good and happy as stated in the National Education Act. B.E. 2542.

Consequently, tuition continues to grow to allow the opportunity to those privileged to remain on this path safely.

คอขวดสู่ทางสายหลัก

ค่านิยมไทยที่ทำให้ความสำคัญกับคนเรียนเก่งและสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ทำให้รูปแบบการศึกษาเน้นหนักในทางสายหลักสายเดียว คือ การเข้ามหาวิทยาลัย ทั้งที่การศึกษาระดับอุดมศึกษามีให้เลือกมากมาย และมหาวิทยาลัยเองก็รับนักศึกษาได้จำกัด การแข่งขันในกลุ่มผู้ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ จึงเป็นไปอย่างเข้มข้น

ขณะที่การเข้ามหาวิทยาลัยปิดของรัฐ ทำให้ได้รับการยกย่องชมเชย ทางเลือกสายอื่น กลับไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ไม่ว่าจะจากสังคมหรือรัฐเอง ในการจัดสรรงบประมาณการศึกษาของรัฐในแต่ละปีนั้น รัฐให้งบประมาณแก่การศึกษาระดับมัธยมปลายสายสามัญสูงถึงร้อยละ 76 ขณะที่อาชีวศึกษาได้เพียงร้อยละ 24

นอกจากคุณภาพที่จำกัดตามงบประมาณแล้ว สถานศึกษาที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยอย่างสถาบันราชภัฏ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาลัยพยาบาล และอื่นๆ ยังกลายเป็นทางเลือกสำรองเสมอมา เพราะถูกจำกัดด้วยกรอบความคิดว่าเป็นสถาบันด้อยคุณภาพ ทัศนคติสายจึงคงพุ่งสู่มหาวิทยาลัยทางเดียวเท่านั้น

ปัญหาที่น่าหนักใจคือ เส้นทางคอขวดสู่มหาวิทยาลัยนี้จะยิ่งแคบลงอีกด้วยนโยบายเรียนฟรี 12 ปี ที่ผ่านมา จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2542 มีถึง 640,000 คน หรือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 200 ในระยะเวลาเพียง 6 ปี ขณะที่ความสามารถในการรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกลับลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติคาดว่า ในปีการศึกษา 2557 สถาบันอุดมศึกษาในระบบปิดน่าจะมียุทธศาสตร์ให้แก่นักศึกษาได้ 840,000 คน ขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษามีถึง 1.7 ล้านคน

นอกจากการแข่งขันเพื่อเข้าสู่มหาวิทยาลัยแล้ว การแข่งขันเพื่อเข้าสู่สาขาวิชาที่ได้รับความนิยมจากตลาดก็รุนแรงไม่แพ้กัน รายได้ที่แตกต่างกันอย่างมากในแต่ละอาชีพ โดยเฉพาะระหว่างอาชีพทางสายวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์ ทำให้หลายคณะทางสังคมศาสตร์ไม่เป็นที่นิยม ในขณะที่บางคณะ เช่น วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ วนิชศาสตร์และการบัญชี กลับมีผู้ต้องการเข้าเรียนจำนวนมาก ส่งผลให้การแข่งขันตึงเครียดและมีนักเรียนผิดหวังจำนวนมาก

การแข่งขันในเส้นทางคอขวดเช่นนี้ ทำให้ปรากฏการณ์กวดวิชาขังดำรงอยู่ ท่ามกลางคำถามที่เจือด้วยความคับข้องใจของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายว่า การกวดวิชาขังมีตำแหน่งอยู่ที่ใดในระบบการศึกษาไทย และมีอยู่เพื่ออะไร

กำเนิดและเส้นทางเติบโต

โรงเรียนกวดวิชาเกิดขึ้นในเมืองไทยเมื่อกว่า 30 ปีมาแล้ว โดยในระยะแรก เป็นการสอนเสริมให้กลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือขาดเรียนบ่อยจนเรียนตามเพื่อนไม่ทัน ต่อมาจึงเริ่มสอนให้นักเรียนทั่วไปรวมถึงนักเรียนที่มีผลการเรียนดีอยู่แล้วด้วย เพื่อให้สามารถสอบเทียบไปยังระดับชั้นสูงกว่า และเพื่อให้อ่านมหาวิทยาลัยปิด

Bottleneck to the Main Road

Thai values focusing on excellent students able to pass university entrance exams have molded educational patterns towards the only major route i.e. entering universities even though there is a wide selection of higher education institutions and universities can accept a limited number of students. Competition among those contesting for university seats is thus intensified.

As entering into close state universities has earned commendation, other alternatives have not received the same interest, whether from society or the government in allocating educational budget. Each year, the state budget for upper secondary level is as high as 76% while that for the vocational education is 24%.

Apart from quality constrained by budget, non-university educational institutions such as Rajabhat Institute, technology and vocational colleges, nursing colleges, etc. have become just back-up choices restrained by the framework that they are of lower quality. All routes are still moving towards universities only.

A worrying problem is that such a bottleneck to university will be even narrower through the 12-year free education. The number of students finishing upper secondary level has risen continuously. In 1999, there were 640,000 students or up by 200% within 6 years. The acceptance level of university, on the other hand, has continuously declined. The Office of National Education Commission expects that in 2014 the close higher education institutions should have 840,000 seats available while those finishing upper secondary level will total 1.7 million.

In addition to contesting for universities, the competition into popular fields is also fierce. A big gap in earning among professions, especially those in science and social science, has turned several social science faculties into the unpopular while a lot of students favor some others e.g. engineering, medical science, accountancy. The competition has become even more stressful with a tremendous amount of the hopeless.

Competition in this bottleneck has maintained tuition phenomenon amid the questions tainted with doubt of those related parties – where tuition is in Thailand's educational system and what it is for.

Origin and Growth

Tuition schools were born in Thailand over 30 years ago. Initially it's supplementary teaching for weak students or those who were frequently absent from classes. Later, this was provided to general students including those with good study results for equivalence exams to higher levels and entrance exams to close state universities as they wished. Tuition at first was held in small groups at

ของรัฐบาลได้ตามต้องการ การกวดวิชาในระยะแรกจะจัดเป็นกลุ่มเล็กๆ ที่บ้านหรือที่โรงเรียนในเวลาเลิกเรียนเท่านั้น ต่อมาเมื่อการแข่งขันทางการศึกษาทวีความเข้มข้นขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจและสังคม การกวดวิชาจึงขยายตัวตามความต้องการของผู้เรียน ทำให้มีจำนวนมากถึงประมาณ 600 แห่งในปัจจุบัน แม้จะมีการควบคุมการขยายตัวของโรงเรียนกวดวิชาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512 แล้วก็ตาม

ขณะที่การสอบเข้ามหาวิทยาลัยทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ การกวดวิชาที่กลุ่กลงไปสู่การศึกษาระดับต้นๆ ด้วยเช่นกัน และแม้การกวดวิชาในแต่ละระดับจะมีจุดเน้นต่างกันไป แต่ก็ยังเป็นไปเพื่อเป้าหมายสูงสุดเดียวกัน คือ ความสำเร็จในการสอบเข้าสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง ซึ่งจะปูทางสู่มหาวิทยาลัยปิดของรัฐต่อไป

home or school after classes only. However, with more intense competition in response to economic and social circumstances, tuition has expanded accordingly to 600 places at present though the control has been put in place since 1969.

As university entrance exams have become more hotheaded, tuition has been spread to primary levels. And though tuition at each level is focused differently, the highest target is the same, – success in taking exams into famous educational institutions, which will pave way to close state universities.

Apart from that, even though tuitions are infiltrated to all levels of students, only a handful of students have a chance for that.

กลุ่มเป้าหมายของการกวดวิชาและจุดประสงค์ของการกวดวิชา/Target Groups and Objectives of Tuitions

ผู้เรียนกวดวิชา/Learners	จุดประสงค์ของการกวดวิชา/Objectives	อ้างอิง/References
เด็กเล็ก Small children	เพื่อเตรียมเด็กให้เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอนุบาล To prepare for kindergarten schools	อภิชัย พันธเสน, 2530 Apichai Phanthasen, 1987
ก่อนวัยเรียน Pre school	เพื่อฝึกความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์กำหนดของชั้นเรียน To practice English reading capability according to class criteria	Alder, Underwood et al, 1998 Alder, Underwood et al, 1998
อนุบาล Kindergarten	สอนภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และการเขียนหนังสือ เพื่อให้สามารถสอบเข้าโรงเรียนประถมที่มีชื่อเสียง Teach English, mathematics and writing to take entrance exams into famous primary schools	มานะ ตรียาภิวัดน์, 2542 Mana Trirayaphiwat, 1999
อนุบาล-ประถมศึกษา Kindergarten-Primary	สอนการบ้านหรือเรียนล่วงหน้าก่อนบทเรียนปกติ Teach homework or advance study before normal class	ก้านทิพย์ ชาติวงศ์, 2539 Kanthip Chatiwong, 1996
ประถมศึกษา Primary	เน้นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมของรัฐที่มีชื่อเสียง มีความเก่าแก่ มีศิษย์เก่าเป็นบุคคลสำคัญ และมีนักเรียนเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐได้มาก Focus on entrance exams into long-standing famous state secondary schools with celebrity alumni and a lot of students able to study in state universities	มานะ ตรียาภิวัดน์, 2542 Mana Trirayaphiwat, 1999
มัธยมศึกษา Secondary	กวดวิชาเนื้อหาการเรียนล่วงหน้า เพื่อความพร้อมก่อนการเรียนจริง เรียนเพิ่มเกรด และกวดเข้มเพื่อหวังผลสอบเข้ามหาวิทยาลัย และกวดวิชาเพื่อเข้าเรียนในสายอาชีพที่ได้รับความนิยม สอนเฉพาะบางวิชาที่มีความสำคัญในการสอบเข้าเรียนต่อระดับสูง เพื่อให้เกิดความเข้าใจและชำนาญยิ่งขึ้น เช่น วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ Tuition of pre-study to prepare for actual study for better grades and intensive study for university entrance exams and for popular professions Teach only some subjects essential to entrance exams into higher education for better understanding and expertise e.g. mathematics, English	มานะ ตรียาภิวัดน์, 2542 ก้านทิพย์ ชาติวงศ์, 2539 Mana Trirayaphiwat, 1999 Kanthip Chatiwong, 1996
บุคคลนอกระบบ Extra-system	เรียนลัดเพื่อสอบเทียบระดับความรู้ โดยลงทะเบียนเป็นนักศึกษาทางไกล Shortcut study for knowledge equivalence exams by registering as distance students	ก้านทิพย์ ชาติวงศ์, 2539 Kanthip Chatiwong, 1996
บัณฑิตศึกษา Graduate Study	กวดวิชาสำหรับสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท Tuitions for entrance exams into graduate level	อภิชัย พันธเสน, 2530 Apichai Phanthasen, 1987
พ่อแม่ผู้ปกครอง Parents	เรียนการสอนคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และภาษาญี่ปุ่น สำหรับเด็ก Study the teaching of mathematics, English and Japanese for children	Bray, 1999 Bray, 1999

การกวดวิชาเข้ามา
มีบทบาทในระบบ
การสอบคัดเลือก
จึงกลายเป็นตัวแปร
ที่ช่วยเพิ่มความไม่เท่าเทียม
ให้เด่นชัดขึ้น

Tuition has played
a part in entrance
exam system and
a variable that
raised the inequality.

ความจริงนอกจากนี้คือ แม้การกวาดวิชาจะแทรกซึมสู่ นักเรียนทุกระดับ แต่มีเด็กนักเรียนเพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น ที่มีโอกาสกวาดวิชา

ตอกย้ำวงจรเหลื่อมล้ำในสังคม

ความเหลื่อมล้ำทางด้านคุณภาพการศึกษาและโอกาสในการประกอบอาชีพระหว่างผู้ที่มีและไม่มีโอกาสเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ทำให้ความต้องการเข้ามหาวิทยาลัยมีสูงขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่ข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ ทำให้การสอบคัดเลือกเป็นเรื่องจำเป็น และการสอบคัดเลือกนี้เองที่ส่องไฟให้เห็นความไม่เสมอภาคทางการศึกษาชัดเจนยิ่งขึ้น

ความไม่เสมอภาคทางการศึกษาถือเป็นปัญหาที่สำคัญมากของประเทศไทย กล่าวคือ ลักษณะและธรรมชาติของการศึกษาไทยโดยรวมมีความเหลื่อมล้ำสูงมาก ในด้านอุปกรณ์การศึกษานั้น ปัจจุบันยังมีโรงเรียนมัธยมประมาณร้อยละ 50 ที่ไม่มีคอมพิวเตอร์ใช้ ส่วนโรงเรียนประถมที่ไม่มีคอมพิวเตอร์ใช้มีถึงร้อยละ 90 นอกจากนี้ โรงเรียนอีกประมาณ 300 โรงเรียนยังไม่มีไฟฟ้าใช้ และกว่าพันโรงเรียนไม่มีโทรศัพท์ใช้ ที่น่าสังเกตคือ โรงเรียนที่ขาดอุปกรณ์และสาธารณูปโภคเหล่านี้ ได้แก่ โรงเรียนในชนบทเป็นส่วนมาก การขาดอุปกรณ์พื้นฐานที่จะช่วยสนับสนุนการศึกษา ทำให้การบริหารจัดการคุณภาพการเรียนการสอน รวมถึงโอกาสการเรียนรู้ต่อเนื่องของนักเรียนในโรงเรียนเหล่านี้ด้อยตามไปด้วย

จึงไม่น่าแปลกใจที่การประเมินผลในระยะสองปีแรกของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2541) จะพบว่า ผู้ที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่มาจากครอบครัวข้าราชการ นักธุรกิจที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดี และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ด้วยเหตุนี้ เมื่อการกวาดวิชาเข้ามามีบทบาทในระบบการสอบคัดเลือก จึงกลายเป็นตัวแปรที่ช่วยเพิ่มความไม่เท่าเทียมให้เด่นชัดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวาดวิชาที่มักจะมีในเมือง โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร หรือค่าใช้จ่ายในการเรียนกวาดวิชา ที่ทำให้โอกาสในการกวาดวิชาจำกัดอยู่ในกลุ่มเด็กที่มีผู้ปกครองฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลางขึ้นไป และมักจะอาศัยอยู่ในเมืองเท่านั้น ทั้งๆที่เด็กกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีโอกาสจะได้เข้าศึกษาต่อมากที่สุดอยู่แล้ว

วิกฤตครูสู่ความไม่เสมอภาค

นอกจากความเหลื่อมล้ำทางด้านอุปกรณ์การศึกษาแล้ว ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมากต่อคุณภาพของสถาบันการศึกษา ได้แก่ ครูสภาพการณ์ปัจจุบัน คือ แม้ประเทศไทยจะมีครูอยู่เป็นจำนวนมาก แต่กลับประสบภาวะขาดครู โดยเฉพาะในเชิงคุณภาพ ส่งผลให้การกระจายคุณภาพการศึกษาไม่ทั่วถึงตามไปด้วย

ปัจจัยด้านคุณภาพของครูผู้สอน เป็นสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้เด็กฯ แย่กันจับจองที่นั่งในโรงเรียนกวาดวิชา จากการศึกษาพบว่า ลักษณะครูโรงเรียนกวาดวิชาที่ได้รับความนิยมนั้น อันดับแรกจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้อย่างดีเยี่ยมในวิชาที่ตนสอน และมักจะเป็น

Confirming Discrimination Cycle in Society

Discrimination in educational quality and opportunities in professions between those who have and don't have a chance to study in university level has steadily raised the demand to study in universities. Budget constraints, on the other hand, have necessitated entrance exams, which illuminated educational inequality more clearly.

Educational inequality is a very important problem of Thailand. In terms of educational equipment, at present, about 50% of secondary schools and 90% of primary schools don't have computers. In addition, around 300 schools don't have electricity and over 1,000 schools don't have telephones. It should be noted that schools that lack these equipment and public utilities are mostly in the rural areas. The lack of basic equipment to support education has made inferior management and quality of teaching/learning as well as opportunities for further study of students.

It is thus not surprising that the evaluation in the first two years of the 8th Educational Development Plan (1997-1998) found that most of those who received tertiary education were from the families of government officials, businessmen with good economic and social status and lived in Bangkok.

Therefore, tuition has played a part in entrance exam system and a variable that raised the inequality, whether it be the location of tuition schools usually in cities especially in Bangkok or expense for tuition that has restricted opportunities for tuitions within students with middle-level economic parents who live in towns. This group of children is in fact those with the greater chance for further study anyway.

Teacher Crisis toward Inequality

In addition to discrepancy in educational equipment, another critical factor to the quality of educational institutions is teacher. The present circumstance is that even though Thailand has a lot of teachers, it is faced with the lack of teachers, especially in terms of quality. The distribution of educational quality is thus not extensive.

The quality of teacher is the most important reason students struggle to secure their seats in tuition schools. The study found that the first character of teachers in popular tuition schools is the excellence in knowledge of the subject and the expert in that particular subject rather than the one who studied teaching profession. Above all, they must have interesting teaching presentation method with techniques to make students get more marks. This is in accordance with the requirement of students in the education system that focuses on evaluation with academic knowledge.

ผู้เชี่ยวชาญในสาขาอื่นๆ มากกว่าจะเป็นผู้ที่เรียนวิชาชีพครู ที่สำคัญคือจะต้องมีวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ มีเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจในการสอบได้ดีขึ้น ตรงกับความต้องการของนักเรียน

ในรูปแบบการศึกษาที่เน้นการประเมินผลด้วยความรู้ทางวิชาการ ทำให้เกิดเป็นคำถามย้อนกลับมาว่า แล้วครูในโรงเรียนที่เป็นผลผลิตของกระบวนการผลิตครูนั้น ไร้คุณภาพทางวิชาการหรืออย่างไร?

สาเหตุการขาดครูในเชิงคุณภาพนั้น ต้องพิจารณาไปถึงกระบวนการเข้าสู่อาชีพครู จากสถิติการเลือกคณะเข้าศึกษาต่อพบว่าผู้ที่เลือกคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์จะเป็นผู้ที่มีผลการเรียนปานกลางลงไป และมักจะเลือกไว้เป็นอันดับสุดท้ายสะท้อนให้เห็นว่า อาชีพครูไม่สามารถดึงดูดความสนใจของคนเรียนเก่งได้โดยทั่วไป ครูมักกลายเป็นอาชีพสำรองของผู้ที่ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาารายรับหลักจากการประกอบอาชีพครู และในหลายโอกาสกลายเป็นทางเลือกสุดท้ายให้กับผู้ที่ก้าวพลาดในทางสายอื่นมาก่อน สาเหตุที่ชัดเจนที่สุดของปัญหานี้คือ อาชีพครูมีรายได้น้อยเมื่อเทียบกับภาระหน้าที่ในฐานะพ่อพิมพ์แม่พิมพ์ของชาติ

นอกจากนี้ ผู้ที่เข้าไปศึกษาวิชาครูยังมักเลือกหลีกเลี่ยงวิชาเอกทางสาขาที่ขาดแคลน โดยเฉพาะวิทยาศาสตร์

เนื่องจากเห็นว่าเป็นวิชาที่ยากเกินความสามารถ ทำให้เกิดปัญหามากคือการขาดครูที่มีความรู้ตรงตามสาขาที่สอน โดยเฉพาะครุมัธยมที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ เคมี ฟิสิกส์ ชีววิทยา และภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาหลักที่ต้องใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย จากการสำรวจพบว่าครูในโรงเรียนมัธยมที่มีคุณวุฒิการสอนวิชาเหล่านี้โดยตรงมีเพียงร้อยละ 28 เท่านั้น ตรงกับงานวิจัยหลายชิ้นที่ล้วนระบุว่า ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันไม่ได้จบการศึกษาในสาขาวิชาดังกล่าว แต่ส่วนใหญ่จะเรียนมาทางด้านสังคมศาสตร์หรือภาษาศาสตร์ แล้วเปลี่ยนมาสอนคณิตศาสตร์เนื่องจากความจำเป็น

การที่ครูต้องสอนในสายวิชาที่มีได้มีความเชี่ยวชาญโดยตรงทำให้ไม่อาจพลิกแพลงหาวิธีที่จะทำให้เด็กเข้าใจได้ง่ายขึ้น ไปจนถึงไม่อาจตอบคำถามหรือตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความใฝ่รู้ของเด็กได้ เมื่อสวนดุสิตโพลทำการสำรวจความคิดเห็นของเด็กและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงได้รับคำตอบว่าการกวดวิชาเป็นเรื่องจำเป็น ด้วยเหตุผลว่าเป็นการเพิ่มเติมความรู้ที่นอกเหนือจากห้องเรียน ทั้งที่ความจริงแล้วหลักสูตรที่โรงเรียนกวดวิชาใช้มีเนื้อหาเดียวกับหลักสูตรของโรงเรียนเพียงแต่มีวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจกว่า ทั้งในแง่ที่ทำให้เด็กเข้าใจได้ง่ายกว่า และตอบโจทย์ให้แก่เด็กที่ต้องการสอบแข่งขันได้ตรงใจมากกว่า

นอกจากความอ่อนด้อยทางด้านวิชาการแล้ว ปัญหาต่างๆ ที่รุมเร้าครู ไม่ว่าจะเป็นภาระหนี้สินที่มีตัวเลขสูงจนน่าตกใจ หรือปัญหาระบบบริหารงานของโรงเรียนที่ทำให้ครูต้องทำหน้าที่ธุรการ

The question is whether teachers in schools who are the products of teacher production process are academically unqualified.

The reason for the lack of qualified teachers must take into consideration the process of becoming teachers. From the statistics of selecting faculties for further education, it's found that those who chose the Faculty of Education were the ones with lower than medium study results and it was chosen as the last rank. This indicated that teacher profession could not draw the attention of good students. Generally, teaching has become reserve profession for those who don't have to depend on teaching as their major earning. On several occasions, it is the last choice for those who make mistakes in other directions. The most obvious cause for this problem is that teachers' income is very low compared to responsibilities as a role model of the country.

Furthermore, those who study teaching also avoid majoring those needy subjects especially science because it's beyond their ability. What follows is the lack of teachers with knowledge according to the subjects they teach, in particular, secondary teachers in mathematics, chemistry,

physics, biology and English, major subjects used in university entrance exam. From the survey, it's found that only 28% of secondary school teachers have direct qualifications to teach these subjects. This is in accordance with several research works illustrating that mathematics and science teachers at present did not finish their education in those subjects. Mostly, they graduated in social science or linguistics and have turned to teach mathematics because of necessity.

Teachers have to teach in the fields they're not directly skillful so they can't modify the methods to make students understand the subjects more easily. Even worse, they can't answer or pose questions to stimulate the quest for knowledge of students. When Suan Dusit Poll surveyed the opinion of students and related persons, the answer was that tuition was indispensable because it could add knowledge from classrooms. Actually, the curriculum at tuition schools is the same as the one in schools. The difference is the more interesting teaching techniques that can make students understand more easily and can exactly satisfy students who want to enter the competition exams.

In addition to the academic weakness, problems surrounding teachers, such as alarmingly high debts or school management system that burden them with administration works, unfair

การที่ครูต้องสอนในสายวิชาที่มีได้มีความเชี่ยวชาญโดยตรง ทำให้ไม่อาจพลิกแพลงหาวิธีที่จะทำให้เด็กเข้าใจได้ง่ายขึ้น

Teachers have to teach in the fields they're not directly skillful so they can't modify the methods to make students understand the subjects more easily.

ปัญหาการให้รางวัลที่ไม่เป็นธรรม และอื่นๆ ทำให้ครูจำนวนมากขาดคุณสมบัติที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ความรักและความสุขในวิชาชีพของตน จากการวิจัยและสอบถามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช.) พบว่า ถ้ามีทางเลือก ครูส่วนใหญ่จะลาออกจากอาชีพครู

เมื่อเป็นเช่นนี้ ความหวังให้ครูทุ่มเทเพื่อนักเรียนจึงดูห่างไกลภาพครูโดยรวม จึงยังเป็นครูที่ขาดการวิเคราะห์ความต้องการที่แท้จริงของเด็ก ส่งผลให้ความหมายของคำว่าครูในฐานะผู้ให้ทางการศึกษาในตำราและชีวิตจริงไม่ได้รับการย้ำทวน ทำให้วิธีการสอนขาดการบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริง บรรยากาศการเรียนไม่มีชีวิตชีวา เด็กๆ ขาดแรงจูงใจในชั้นเรียน ลับสน หรือมีความต้องการในชีวิตแบบว่าตามกัน

ในผลงานวิจัยเมื่อเร็วๆ นี้ ของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุผลการสอบถามนักเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษาว่า เด็กๆ ต้องการครูผู้หญิงรูปร่างหน้าตาดีเหมือนการ์ตูนญี่ปุ่น อาจตีความได้ว่า เด็กๆ ใช้ภาพของครูลักษณะนี้เป็นตัวแทนบอกความต้องการเรื่องบรรยากาศการเรียนที่มีสีสันมีชีวิตชีวา มีครูที่สอนสนุกและแฝงเนื้อหาสาระ ทั้งยังต้องการให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัย เข้าถึงได้ง่าย ใกล้ชิด และเป็นທີ່ปรึกษาได้ทุกเรื่อง เมื่อมองในทางกลับกัน นางเกษมา วรารัตน ณ อยุธยา ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่า ผลงานวิจัยชิ้นนี้ อาจสะท้อนถึงความห่างเหินระหว่างครูกับนักเรียน ครูจึงต้องลดช่องว่างระหว่างวัยลง และทำตัวเป็นที่ปรึกษาที่ดี

ในประเด็นนี้ เมื่อหันกลับไปมองโรงเรียนกวดวิชาอีกครั้ง จะพบว่า ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องมีวัตถุประสงค์ในการเรียนกวดวิชาเพื่อ “ความเป็นเลิศทางวิชาการ” จึงไม่ได้คาดหวังให้ผู้สอนต้องมีหน้าที่ในด้านการสอนชีวิตและพัฒนาศักยภาพนักเรียนเหมือนครูในโรงเรียนปกติ ยิ่งเมื่อผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาทำหน้าที่ที่เปลี่ยงสู่สนามสอบได้ดีแล้ว ย่อมได้รับความชื่นชมโดยปราศจากข้อเรียกร้องอื่นใด

จนถึงขณะนี้ การดำเนินการเพื่อพัฒนาบุคลากร ครู อาจารย์ ในกระบวนการปฏิรูปการศึกษาก็ยังอยู่ในช่วงตั้งไข่เท่านั้น ปัญหาต่างๆ จึงยังคงรุมเร้าครูอยู่ต่อไป และเมื่อปัญหานี้วางอยู่ในบริบทของการศึกษาที่มุ่งผลสอบทางวิชาการ จึงทำให้ความหมายของครูในฐานะผู้สอนทักษะชีวิตค่อยๆ เลือนหายไปจากสังคมไทย พร้อมกับความหมายของการศึกษาที่สาระแท้ถูกกลืนเลื่อน

คุณภาพการศึกษา = สูตรสำเร็จสู่ความเป็นเลิศ?

คำถามที่น่าสนใจและสำคัญมากต่อวัฒนธรรมการศึกษาไทย คือ หากการที่เด็กไทยเรียนหนังสือกันอย่างหนักหน่วง ทั้งในโรงเรียนปกติและโรงเรียนกวดวิชา เป็นวิธีที่ถูกแล้ว เพราะเหตุใดคุณภาพของการศึกษาไทยจึงยังอยู่รั้งท้ายนานาชาติตลอดมา

จากการวิจัยของสมาคมนานาชาติเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หรือโออีเอ พบว่า เด็กไทยยังขาดทักษะในการทำข้อสอบที่ต้องใช้การคิด วิเคราะห์ หรือวัดทักษะกระบวนการ อีกทั้ง

rewards, etc., have stripped teachers of another important qualification i.e. love and happiness in their profession. From the research and survey of teachers under the jurisdiction of the Office of the National Primary Education Commission, it's found that if there were a choice, most would quit their teaching job.

If it's like this, to expect teachers to be dedicated to their students is distant. Teachers on the whole are those who lack the analysis of the real need of students. Therefore, the meaning of teachers as providers of knowledge from textbooks and real life hasn't been reviewed. They thus lack the teaching method integrated with reality. The teaching atmosphere is not lively; students lack motivation in class and are confused. In other words, their life just follows the stream.

The recent research of students of the Faculty of Education, Chulalongkorn University that questioned primary and secondary students indicates that children want female teachers who are good looking like in Japanese cartoons. This can be interpreted that students used this image of teachers to tell their need of learning atmosphere to be more colorful and lively. Teachers should teach with fun but still with content. They also wanted their teachers to be modern, easily reached, intimate and could be advisors in every matter. On the other hand, Mrs. Kasama Voravan Na Ayudhya, Permanent Secretary of the Ministry of Education, said that this research work might reflect the estrangement between teachers and students. Teachers, therefore, must narrow the generation gap and become good advisors.

In this respect, upon looking at tuition schools again, it's found that the objective of learners and concerned persons for tuitions is “academic excellence” and they do not expect teachers to teach life and develop student potential as teachers in normal schools. In particular, when teachers in tuition schools can be good trainers in competition exams, they are admired without other demand.

Right now, the implementation to develop personnel and teachers in the education reform process is in its beginning. Problems continue to surround teachers. And when this problem is in the context of education aiming at academic exam result, the meaning of teachers as the ones who teach life skills have faded from the Thai society together with the meaning of education at its essence.

Quality of Education = Formula to the Excellence?

An interesting and important question for Thai education culture is that if Thai students studying so seriously in both normal and tuition

ยังขาดแคลนหนังสือและอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยนักเรียนไทยมากกว่าร้อยละ 40 มีหนังสือที่บ้านน้อยกว่า 10 เล่ม ขณะที่ประเทศอื่นๆ มี 20-200 เล่ม ทำนองเดียวกัน เมื่อปี 2544 สถาบันนานาชาติเพื่อพัฒนาการจัดการหรือไอเอ็มดี (International Institute for Management Development : IMD) ได้จัดทำรายงานเรื่อง **“The World Competitiveness Yearbook”** ขึ้น รายงานฉบับนี้ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ โดยในภาพรวมจัดให้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 38 จากทั้งหมด 49 ประเทศ ส่วนทางด้านการศึกษาจัดให้อยู่ในอันดับที่ 44

รายงานทั้งสองฉบับสอดคล้องกับการวิเคราะห์ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ที่พบว่าปัจจุบันเด็กไทยทำข้อสอบอัตนัยและข้อสอบแบบอธิบายความไม่ค่อยได้ สะท้อนให้เห็นปัญหาการเรียนการสอนทั้งระบบว่า ยังเน้นสอนเนื้อหาวิชาและเน้นท่องจำมากกว่าความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จินตนาการ และเรียบเรียงเพื่อสื่อสารความคิด

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เด็กไทยยังขาดการส่งเสริมให้เรียนรู้อย่างแท้จริง อีกทั้งยังขาดวิธีการจัดการกับความรู้ ซึ่งต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ และประยุกต์ความรู้

เมื่อพิจารณาหลักสูตรกลางที่กำหนดโดยกรมวิชาการแล้ว จะเห็นที่มาสำคัญของปัญหานี้ได้ชัดเจน หลักสูตรโดยกรมวิชาการซึ่งถือเป็นมาตรฐานกลางนั้นจัดทำโดยผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา ความที่รู้แนวหลักทำให้ผู้จัดทำหลักสูตรไม่สามารถตัดทอนรายละเอียดของเนื้อหาได้ ครูจึงต้องเร่งสอนให้ได้เนื้อหาครบถ้วน ขณะที่เวลามีจำกัด ส่งผลให้กระบวนการวิเคราะห์ การตั้งคำถาม และปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนจำเป็นต้องถูกมองข้ามไป ทั้งที่ความจริงคือ แม้เด็กจะสามารถทำข้อสอบวัดความรู้ได้คะแนนดี เพราะข้อสอบส่วนใหญ่เน้นความจำแต่ความรู้เหล่านั้นเป็นเพียงความทรงจำระดับต้นเท่านั้น และจะอันตรธานหายไปในระยะเวลายาวนานหลังการสอบ

นอกจากนี้ การกำหนดตารางเรียนอย่างละเอียด ยังทำให้หลักสูตรขาดความยืดหยุ่น ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งยังทำให้นักเรียนไม่สามารถมองเห็นความรู้ในองค์รวมได้ การเรียนในห้องเรียนจึงมีลักษณะเหมือนการมองเห็นเพียงส่วนต่างๆ ของภาพต่อ ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงแต่ละส่วนของความรู้ และไม่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ได้

การเรียนการสอนตามหลักสูตรในลักษณะดังกล่าว ทำให้การกวาดวิชาเข้ามาสืบหาพบได้อย่างกลมกลืน เนื่องจากการเรียนในโรงเรียนกวาดวิชาส่วนใหญ่คือการเรียนเพื่อ **“เทคนิคความรู้”** ทางวิชาการสำหรับการทำข้อสอบ มีรูปแบบการสอนรวบรัดให้ได้คำตอบแบบรวบยอด และไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจินตนาการ

schools is the right path, why the quality of Thai education still lags behind other countries.

From the research of International Education Association (IEA), it's found that Thai students still lack skills in doing exams that require thinking and analysis or measure process skill. They also lack books and equipment favorable to their learning both at schools and home. Over 40% of Thai students have fewer than 10 books at home while those in other countries have 20-200 books. Likewise, in 2001, the International Institute for Management Development (IMD)'s report titled **“The World Competitiveness Yearbook”** ranked the competitiveness of various countries. Thailand, on the whole, was ranked the 38th out of 49 countries and in terms of education, it's 44th.

Both reports are in accordance with the analysis of the Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology that at present Thai students could hardly do the essay and explanation exam papers. This reflects the teaching problem of the whole system that still focuses on the content and memorization rather than the ability to think, analyze, imagine and compose to communicate ideas.

Based on the information, Thai students still lack the promotion to really learn and lack the method to manage knowledge that needs creative thinking, analysis and knowledge application.

Considering central curriculum specified by the Department of Curriculum and Instruction Development, the cause of the problem is clearly seen. The curriculum of the Department of Curriculum and Instruction Development, regarded standardized, is made by experts in each field. The knowledge depth in the field has prevented them from cutting down the details. Teachers, therefore, have to accelerate their teaching to thoroughly cover the content within limited time. The process of analyzing, questioning and interaction in classrooms is thus overlooked though in fact students can get good marks from knowledge measurement exam. This is because most exam papers focus on memory but such knowledge is just shallow and will disappear soon after the exams.

Furthermore, the detailed study schedule has made the curriculum inflexible. Teachers cannot organize diversified activities and students cannot see the knowledge in a holistic manner. Studying in classrooms is thus like seeing parts of jigsaws. Learners cannot link each part of knowledge and create a new one.

Teaching according to the curriculum like this has invited tuition to have a harmonious role as most of the learning in tuition schools is for **“technique”** in doing exam papers. The pattern

เด็กไทยยังขาดการส่งเสริม
ให้เรียนรู้อย่างแท้จริง
 อีกทั้งยังขาดวิธีการจัดการ
กับความรู้ ซึ่งต้องอาศัย
ความคิดสร้างสรรค์
การวิเคราะห์
และประยุกต์ความรู้นั้น

Thai students still lack
the promotion to really
learn and lack the method
to manage knowledge
that needs creative
thinking, analysis and
knowledge application.

ดังนั้น นอกจากการกวัดวิชาจะสะท้อนให้เห็นการเดินทางผิดของหลักสูตรการศึกษาแล้ว ยังส่งเสริมให้เส้นทางนั้นฝังรากลึกงอก เเทกกับเป็นการจับมือกับหลักสูตรฯ หยุตความสามารถทางวิชาการของเด็กไทยในเวทีโลก และลดความหมายของการศึกษาเหลือเพียงรายละเอียดของเนื้อหาวิชาการและการสอบแข่งขันเท่านั้น

ทบทวนกันอีกสักทีใหม่

ความผิดพลาดในระบบการศึกษาไทย ทำให้เกิดมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ชวนให้สังคมหันมาทบทวนการจัดการศึกษากันใหม่ โดยในส่วนของกระบวนการเรียนรู้ให้ความสำคัญกับผู้เรียน (Learner-centered) ให้ผู้เรียนลงมือกระทำหรือเป็นผู้เรียนรู้เอง เน้นความสำคัญของการปฏิบัติ ทดลอง เสริมสร้างทักษะและประสบการณ์ ฝึกวิธีคิดที่จะทำให้เกิดปัญญา นำสู่ความรู้ที่เชื่อมโยงลึกซึ้ง มีบูรณาการ เชื่อมโยงทักษะกับเนื้อหาสาระที่จำเป็นต่อการพัฒนามนุษย์ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลประกอบด้วย

จากเจตนารมณ์ดังกล่าว การเรียนรู้ที่พึงประสงค์จึงต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ทั้งผู้สอนจะต้องหมายรวมถึงครู ครอบครั้ว ชุมชน และสังคมด้วย วิธีการเรียนรู้ก็จำเป็นจะต้องแตกต่างหลากหลายทั้งหมดนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้ค้นพบและไปถึงศักยภาพสูงสุดของตน สามารถพัฒนาสติปัญญาควบคู่ไปกับจิตใจ อารมณ์และจริยธรรมได้อย่างดี

วันนี้ โรงเรียนต่างๆ จึงดำเนินการปฏิรูปการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 อันได้แก่ การสร้างคุณภาพการเรียนรู้ที่ได้มาตรฐานสูง คือ ทำให้เด็กเป็นคนดี มีปัญญา มีความเป็นไทย และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข

แต่ในขณะที่โรงเรียนกำลังพยายามเปลี่ยนแปลงตามแนวทางดังกล่าว นักเรียนกลับให้ความสำคัญกับการกวัดวิชามากเท่าเดิมหรืออาจจะมากกว่า ทั้งๆ ที่เมื่อใช้กรอบความคิดใหม่นี้ไปพิจารณาการเรียนการสอนแบบรวบรัดความรู้ในโรงเรียนกวัดวิชาแล้ว จะพบว่าไม่ได้ตอบสนองการพัฒนาคนในแนวทางใหม่อย่างสมบูรณ์ อีกทั้งเมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของการเรียนกวัดวิชาประกอบด้วยแล้ว จะเห็นว่า การเรียนกวัดวิชาช่วยปลูกฝังให้เด็กๆ ค้นชินกับการแข่งขันที่มี **“ความสามารถทางวิชาการ”** หรือผลคะแนนเป็นเครื่องมือ โดยที่ไม่ได้รับการย้าทวนให้คำนึงถึงวิธีการได้มาซึ่งผลนั้นด้วย

ผลกระทบสำคัญอีกประการ คือ นักเรียนที่กวัดวิชา มีความสนใจการเรียนในระบบและใส่ใจห้องเรียนน้อยลง โดยפקใฝ่เฉพาะเนื้อหาของวิชาที่ต้องใช้ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยเท่านั้น นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มจะใช้เวลากับโรงเรียนกวัดวิชา มากเกินไป ทำให้ขาดกิจกรรมชีวิตและประสบการณ์เสริมพัฒนาการ

is usually made concise to get comprehensive answers and doesn't encourage imagination.

Therefore, tuition not only reflects the wrong way of educational curriculum but also encourages that wrong way to be deeper. It's like cooperation with the curriculum to halt academic ability of Thai students on the world stage. It also reduces the meaning of education to the details of academic content and competition exams.

Another Review?

Errors in Thai education system have led to the National Education Act B.E. 2542, which invites the society to review educational management. In terms of learning processes, the focus is learner-centered, allowing learners to act or learn by themselves, emphasizing the significance of practice, experiment, enhancing skills and experiences, practicing thinking methods to lead to wisdom and connected knowledge, with integration between skills and content necessary for human development. This has taken into account individual differences.

From such intent, desirable learning needs interaction among learners and between learners and teachers. Instructors include teachers, families, communities and society. Learning methods need to be different and diversified. This is to encourage learners to find and reach their highest potential, able to greatly develop intelligence together with mind, emotion and ethics.

Today, schools are reforming their teaching according to the intent and expectation of basic educational curriculum B.E. 2544 i.e. creating high standards of learning quality. That is to make students good, intelligent, Thai and able to live happily.

However, as schools are trying to change according to the above direction, students pay as much attention to tuition or even more. Though with this new framework, the comprehensive teaching in tuitions cannot perfectly satisfy human development. Furthermore, considering the objective of tuition, it's found that tuition will instill in students the familiarity of competition with **“academic excellence”** or scores as tools without taking into account the method of obtaining such a result.

Another major impact is that those students who go for tuition are less interested in their study in schools and classrooms. They are obsessed with the content of subjects needed for university entrance exam only. They also tend to spend too much time with tuition schools and thus lack life activities and experiences that supplement their development according to their age in other aspects, in particular various activities in schools, hobbies, time spent with family and care for surrounding society.

ตามวัยในด้านอื่นๆ โดยเฉพาะกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน งานอดิเรก การใช้เวลากับครอบครัว และการใส่ใจในสิ่งรอบตัว

ระบบการสอบที่รอคอยคำตอบ

อย่างไรก็ตาม คงปฏิเสธไม่ได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อวิธีการเรียนของเด็กอย่างยิ่ง คือ การวัดผลการเรียนรู้ หากสาระของการศึกษาเปลี่ยน หลักสูตรการศึกษาเปลี่ยน แต่การวัดผลไม่เปลี่ยนให้สอดคล้องไปด้วย เด็กๆ ก็จำเป็นต้องหาทางออกด้วยการกวดวิชา เช่นเดิม

สำหรับสังคมไทย การสอบเข้ามหาวิทยาลัยถือเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุด เนื่องจากส่งผลถึงการสอบแข่งขันระดับล่างลงไป รวมถึงการสอบวัดผลในโรงเรียนด้วย แต่เดิมการสอบเข้ามหาวิทยาลัยจัดขึ้นปีละครั้ง ใช้ผลคะแนนจากข้อสอบกลางของทบวงมหาวิทยาลัย ที่เรียกว่า ข้อสอบเอนทรานซ์พิจารณาเพียงประการเดียว จากนั้น ตั้งแต่ปี 2543 เป็นต้นมาใช้ 3 องค์ประกอบพิจารณา ได้แก่ 1) GPA และ PR คิดเป็นร้อยละ 10 2) คะแนนที่ได้จากข้อสอบเอนทรานซ์ คิดเป็นร้อยละ 90 และ 3) การสอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกาย ซึ่งไม่มีคะแนนแต่เป็นขั้นตอนบังคับสำหรับผู้สอบข้อเขียนผ่าน

การสอบเข้ามหาวิทยาลัยในระบบปัจจุบันจัดขึ้นปีละ 2 ครั้ง คือ เดือนตุลาคมและมีนาคม โดยการสอบครั้งแรกยังอยู่ในช่วงการเรียนครึ่งปีแรก ซึ่งการสอนเนื้อหาวิชาในชั้นเรียนยังไม่สิ้นสุดทำให้ผู้เรียนต้องเร่งการเรียน ผู้สอนต้องเร่งการสอน เป็นอีกเหตุหนึ่ง que เด็กต้องหันไปพึ่งการกวดวิชา เนื่องจากข้อสอบมีเนื้อหาครอบคลุมหลักสูตรตลอดทั้งปี

ต่อมามีการพิจารณาเปลี่ยนแปลงวิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่มากขึ้น โดยจะเริ่มใช้ในปี 2549 ซึ่งเป็นปีที่เด็กที่เรียนหลักสูตรใหม่จบการศึกษาเป็นรุ่นแรก เกณฑ์การพิจารณาจึงไม่มีรายละเอียดและข้อสรุปที่ชัดเจน เบื้องต้นคือจะประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) ผลการเรียนของเด็กมัธยมปลาย ไม่เฉพาะแต่ GPA กับ PR เท่านั้น อาจรวมถึง National Test หรือ NT ที่ดำเนินการโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติที่กำลังจะตั้งขึ้นด้วย 2) ผลการสอบเอนทรานซ์ 3) กิจกรรมการพัฒนาตนเอง ซึ่งแต่ละคณะในมหาวิทยาลัยจะกำหนดเองว่าต้องการให้ผู้สมัครมีประสบการณ์แบบใด

เสียงสะท้อนขณะนี้ คือ การให้นักเรียนทำข้อสอบอื่นๆ ประกอบผลการเรียน เพื่อหามาตรฐานของโรงเรียนนั้น จะเป็นการสอบที่ซ้ำซ้อนกับข้อสอบเอนทรานซ์หรือไม่ และการสอบจำนวนมากเกินไป จะเพิ่มความเครียดให้แก่เด็กโดยไม่จำเป็นหรือไม่ แม้จะมีวิธีการสอบเข้ามหาวิทยาลัยแบบใหม่ที่พยายามเพิ่มความสำคัญของการเรียนในห้องเรียน และการทำกิจกรรมพัฒนา

Exam System Waiting for Answers

Nevertheless, it can't be denied that an important factor that affects learning method of children is the learning evaluation. If the essence of education changes and educational curriculum changes but evaluation doesn't accordingly, students need to find their way out by tuition as before.

For the Thai society, university entrance exam is the most important factor as it has affected lower level competition exams, including exams in schools. In the past, university entrance exam is held once a year by using the marks from central exam papers of the Ministry of University Affairs called entrance exam papers as the only consideration. Since 2000, 3 factors have been used as follows: 1) GPA & PR

10%, 2) scores from entrance exam 90% and 3) Interview and physical check-up, which have no marks but a compulsory process for those who pass written exam.

University entrance exam according to the current system is held twice a year in October and March. The first one is still in the first half of study period, in which classroom teaching is not completed. Therefore, learners must

accelerate their study and teachers do their teaching. This is another reason why students turn to tuition because the exam papers cover the curriculum throughout the year.

Later, changes have been made on the selection of students into universities to be in accordance with the new curriculum to be used in 2006, the first year students who study new curriculum will finish their education. No details and precise conclusion on consideration criteria have been achieved. Initially, it will consist of 3 parts i.e. 1) Study results of upper secondary students, not only GPA and PR but also National Test or NT implemented by the Institute of National Educational Testing to be established, 2) Entrance exam result, and 3) Self-development activities, specified by each faculty in the university what kind of experience they want applicants to have.

The echo right now is to make students do other exams together with study results to find school standards will be redundant with entrance exam or not and too many exams will add tension to students unnecessarily.

Even though the new exam method will try to add significance of classroom learning and self-development activities, the major factor is the percentage value of each part. If the ratio of exam scores is still high, it is possible that tuition will play its part again but in a different pattern.

นักเรียนที่กวดวิชามีความสนใจการเรียนในระบบและใส่ใจห้องเรียนน้อยลง โดยฝึกฝนเฉพาะเนื้อหาของวิชาที่ต้องใช้ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยเท่านั้น

Students who go for tuition are less interested in their study in schools and classrooms. They are obsessed with the content of subjects needed for university entrance exam only.

เงินที่ลงทุนไปกับ
การกวดวิชา ไม่ได้มี
ผลตอบแทนใดๆ ให้สังคม
เนื่องจากไม่ได้ช่วยให้เกิด
ความเป็นเลิศทางวิชาการ

Financial investment in
tuition did not yield
benefits to society
as it did not create
academic excellence.

ตนเอง แต่ตัวแปรสำคัญอยู่ที่ค่ามากน้อยของแต่ละส่วนคิดเป็นร้อยละเท่าใด หากสัดส่วนของคะแนนสอบยังมากอยู่ ก็เป็นไปได้ว่าการกวดวิชาจะเข้ามามีบทบาทอีก แม้จะไปในโฉมหน้าต่างไปตามแนวข้อสอบใหม่ก็ตาม

เนื่องจากรายละเอียดของสัดส่วนดังกล่าวยังไม่มีการระบุไว้ และยังไม่มีการสรุปที่ชัดเจนใดๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เด็กที่ยังต้องอยู่ในระบบการศึกษา จึงเห็นการกวดวิชาเป็นการลงทุนที่จำเป็นต่อไป

การลงทุนที่คุ้มค่า?

ผลการสำรวจของบริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด รายงานว่า ในปี 2544 มีนักเรียนระดับมัธยมปลายจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนจำนวน 300,000 คน ที่มีการเตรียมพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทำให้มูลค่าตลาดโดยรวมของโรงเรียนกวดวิชาไม่ต่ำกว่า 1,200 ล้านบาท และมีโรงเรียนกวดวิชาได้รับอานิสงส์รวมกันตามการสำรวจของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ทั้งสิ้น 572 แห่ง ในจำนวนนี้อยู่ในกรุงเทพฯ กว่าร้อยละ 40 คือประมาณ 246 แห่ง และต่างจังหวัด 326 แห่ง

ตัวเลขดังกล่าว เป็นไปในทางเดียวกันกับรายงานการวิจัยเรื่อง “การกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย” ผลงานของ รศ. ดร. ไพฑูรย์ สินลารัตน์ คณบดี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่พบว่าจำนวนเงินที่ละลายอยู่ในวงการการกวดวิชามีมูลค่านับหลายพันล้านบาท

คำถามคือ การกวดวิชาเป็นการสูญเสียค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองโดยไม่จำเป็นหรือไม่ในเมื่อโรงเรียนกวดวิชาจัดสอนเนื้อหาวิชาเดิมที่มีเรียนอยู่ในหลักสูตรสามัญอยู่แล้ว โดยไม่ต้องเพิ่มความรู้อะไรเพิ่มเติมแต่อย่างใด

สำหรับผู้ปกครองที่ปรารถนาให้บุตรหลานได้เปรียบในระบบคอขวด การกวดวิชาคงเป็นการลงทุนที่จำเป็น อย่างไรก็ตาม จากโครงการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการกวดวิชา ผลการเรียนเดิม และภูมิหลังของนักเรียนที่มีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อทั้งในระดับมัธยมปลายและอุดมศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติพบว่า ผู้เรียนกวดวิชาทั้งสองกลุ่มเป็นผู้ที่มีผลการเรียนเดิมดีอยู่แล้ว ผู้เรียนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จึงสามารถสอบคัดเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนที่ได้รับการยอมรับสูงและมหาวิทยาลัยปิดได้

นอกจากนี้ เมื่อมองจากสายตาของสังคมแล้ว เงินที่ลงทุนไปกับการกวดวิชา ไม่ได้มีผลตอบแทนใดๆ ให้สังคม เนื่องจากไม่ได้ช่วยให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ หรือพัฒนาบุคลากรของชาติที่มีความสามารถในการแข่งขันบนเวทีโลก

แม้จะมีการมองการกวดวิชาด้วยสายตาที่ต่างออกไป อาทิ จากบทวิเคราะห์ของนักวิชาการศึกษา กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนสรุปถึงข้อดีในการกวดวิชาไว้ว่า เป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สามารถเลือกเรียนเฉพาะวิชาที่ตนสนใจ เป็นการแก้ไขข้อบกพร่องทาง

As the details of such ratio haven't been specified and there's no clear conclusion from related agencies, students who are in educational system still regard tuition a necessary investment.

Worthwhile Investment?

The survey result of Thai Farmers Research Center reports that in 2001, 300,000 high school students from both public and private schools prepared for university entrance exams. Overall market value of tuition schools amounted to 1.2 billion baht and 572 schools benefited from this, according to the survey of the Office of the Private Education Commission, 40% of which or 246 schools were in Bangkok and 326 in the provinces.

Such figures correspond with the research work on “Tuition in Upper High School Level in Thailand” of Associate Professor Dr. Phaitoon Sinlarat, Dean of the Faculty of Education, Chulalongkorn University, which found that billion of baht has been used in tuition schools.

The question is whether tuition is the waste of money for parents when tuition schools are organizing their content according to the same subjects in normal curriculum without any additional knowledge.

For parents who wish their children to be advantageous in this bottleneck system, tuition may be a necessary investment. However, from the study project on relationship of tuition, original study result and student background that affected entrance exam result into upper secondary and university levels of ONEC, it's found that both groups were those with good study results. Most of them, therefore, could pass entrance exams into highly popular schools and close universities.

In addition, from the society viewpoint, financial investment in tuition did not yield benefits to society as it did not create academic excellence or personnel development of the country with competitiveness on the global front.

Viewing tuition through different perspectives, for example, the analysis of educational academics of the Division of Extracurricular Education Promotion, Office of the Private Education Commission concluded benefits from tuition as an encouragement for students to spend their leisure wisely. They could choose to study only the subjects they're interested in, and tuition could fix their individual learning defects. However, these benefits are still in response to the impasse condition of education.

More importantly, these benefits do not cover up problems of educational pattern leading to tuition schools and limited seats in universities. In other words, the problem of tuition schools is not an isolated problem that can be corrected within itself. On the contrary, it acts as a lens to enlarge and heat up educational problem.

การเรียนเฉพาะบุคคล เป็นต้น แต่ข้อดีเหล่านี้ ก็หนีไม่พ้นการตอบสนองรูปแบบการศึกษาในภาวะกลืนไม่เข้าคายไม่ออกอย่างที่เป็นอยู่เท่านั้น

ที่สำคัญคือ ข้อดีเหล่านี้ไม่ได้ช่วยกลบเกลื่อนปัญหาของรูปแบบการศึกษาที่พุ่งทางไปสู่โรงเรียนกวดวิชาและประตูอันจำกัดของมหาวิทยาลัย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ปัญหาเรื่องโรงเรียนกวดวิชาไม่ได้เป็นปัญหาเอกเทศที่หาสาเหตุและแก้ไขได้ในตัวเอง หากแต่เป็นเลนส์ที่ขยายให้เห็นและช่วยเพิ่มความร้อนให้แก่ปัญหาการศึกษาที่รุนแรงอยู่แล้ว การแก้ไขปัญหาคารกวดวิชาจึงแทบจะเป็นสิ่งเดียวกับการแก้ปัญหาคือการศึกษา และต้องพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกส่วนของสังคม

สานแก้พร้อมการปฏิรูปฯ

การแก้ปัญหาเพื่อลดทอนการกวดวิชาควรต้องเริ่มต้นที่รากกลที่สุดของปัญหา คือ การปรับค่านิยมปริญญาบัตร การยึดติดสถาบัน และสร้างความเข้าใจว่า สังคมต้องการคนมาทำหน้าที่แตกต่างหลากหลาย แต่การจะปรับค่านิยมได้นั้นต้องใช้เวลา และใช้มาตรการที่เป็นรูปธรรม เพื่อแก้ปัญหาย่างครอบคลุมทุกแง่มุมควบคู่กันไป

ประการแรกคือ รัฐจะต้องเร่งปรับคุณภาพของสถาบันการศึกษาต่างๆ ให้เท่าเทียมกัน แม้จะไม่อาจทำให้ค่านิยมเปลี่ยนได้ฉับพลัน แต่ถือเป็นการเริ่มต้นที่จำเป็นมาก โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ต้องพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาเพื่อวิชาชีพ โดยเริ่มจากการปรับปรุงการบริหารและการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสม พัฒนาการศึกษาโทรสนเทศ หรือการศึกษาทางไกล ใช้มาตรการทางภาษีช่วยให้มหาวิทยาลัยเอกชนลดค่าเล่าเรียนลง ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเมืองและชนบทด้วยการประชาสัมพันธ์และพัฒนาวิทยาลัยชุมชน

พร้อมกันนี้ จะต้องปรับค่านิยมที่กดดันให้นักเรียนรู้สึกว่าจะต้องเป็นคนเรียนเก่งเท่านั้นจึงจะมีคุณค่า แทนที่ด้วยความเชื่อว่าทุกคนมีศักยภาพในทางของตน ในกรณีนี้จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะสื่อ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดของสังคมไทยในปัจจุบัน นอกจากนี้ รัฐยังต้องส่งเสริมให้เด็กๆ ได้สัมผัสทางเลือกที่หลากหลาย และได้ค้นพบความสนใจที่แท้จริงของตน ด้วยการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ในชุมชน วิธีหนึ่งได้แก่การร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในส่วนราชการและเอกชน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่เด็กตามความถนัดของแต่ละแห่ง โดยอาจใช้มาตรการลดหย่อนภาษีเป็นเครื่องมือ

ขณะเดียวกัน รัฐควรต้องหามาตรการปรับฐานรายได้ของอาชีพต่างๆ ไม่ให้มีความแตกต่างกันมากนัก เพื่อพยุ่งให้เกิดความสมดุลระหว่างหน้าที่ต่างๆ ในสังคม ส่งผลให้เกิดความสมดุลในการเลือกคณะเข้าศึกษาต่อ และลดความเข้มข้นของการสอบเข้ามหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ยังทำให้เด็กๆ มองเห็นความเป็นไปได้ที่หลากหลาย และสามารถเลือกพัฒนาความสามารถในสาขาที่ตนสนใจจริงๆ อันจะทำให้ได้สมาชิกที่มีคุณภาพมาปฏิบัติหน้าที่ในสังคม

A solution to tuition problem is thus almost the same thing as the one to educational problems, in which all related factors must be taken into account and cooperation from all units of society is needed.

Solution Continued Together with the Reform

To solve the problem to reduce tuition should start at the root cause. That is to modify the values concerning degrees, the adherence to institutions. Understanding should be created that the society needs different and diversified people. However, values modification is time consuming and needs tangible measures to solve problems in all aspects at the same time.

Firstly, the government must expedite quality upgrade of educational institutions to be on the same standards. Values may not be changed instantly but it's a must to start now, especially at higher education level in which quality of professional educational institutions must be improved. This should begin from the improvement of management and suitable budget allocation, together with the development of distance learning education. Tax measure can also help private universities to reduce their tuition fees while gaps between urban and rural areas should be narrowed down through public relations and the development of community colleges.

Concurrently, those values that pressure students to feel they must be good at studying to be of value should be adjusted and replaced with the belief that everyone has potential of his own. This requires cooperation from several parties, especially the media that is very influential on Thai society at present. In addition, the government must foster children to encounter diversified choices and find their true interests. Learning within community should be supported. Another method is through cooperation with various public and private sector agencies by organizing learning activities for children according to the specialization of each community. Tax reduction measure can be used as a tool.

Simultaneously, the government must seek measures to adjust income base of various professions to have narrower gaps. This is to create balance among various functions in the society, which will create further balance in choosing the faculty for study and decrease intensity of university entrance exam. In addition, this will enable children to see diversified possibilities so that they can choose to develop their capacity in the field they're really interested in. This will create quality members in the society.

As for teacher development, major issues used as directions are specifying teacher development as a national agenda, issuing a law to develop

ในส่วนของการพัฒนาครูนั้น ประเด็นหลักที่อาจใช้เป็นแนวทาง ได้แก่ กำหนดให้การพัฒนาครูเป็นนโยบายแห่งชาติ ออกกฎหมายเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู รื้อปรับระบบทั้งการผลิตและการพัฒนาครู กระจายอำนาจให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการคัดสรรและพัฒนาครู กำหนดให้มีใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพครู จัดให้มีระบบการตรวจสอบและการประกันคุณภาพการผลิตและการพัฒนาวิชาชีพครู เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนและองค์กรประชาชนมีส่วนร่วมในการผลิตและพัฒนาครู เป็นต้น

ในส่วนของการกระบวนการผลิตครู ควรกำหนดให้การเรียนวิชาครูเชื่อมโยงกับการเมือง ปัญหาสังคม โดยเฉพาะปัญหาเด็กและเยาวชน และความรู้ด้านอื่นๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีการสื่อสาร รวมถึงต้องสนับสนุนให้มีการวิจัยภาคสนาม เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ และมีเจตนาที่ดีต่อวิชาชีพของตน

ส่วนหลักสูตรขั้นพื้นฐานนั้น ควรกำหนดเพียงปรัชญาและความมุ่งหวังเท่านั้น เพื่อคืนความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาให้กับผู้ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด คือ ครู ครูใหญ่ ผู้ปกครองนักเรียน และชุมชน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับข้อจำกัดของแต่ละพื้นที่ ตลอดจนความแตกต่างของเด็กแต่ละคน และ ยังสนองตอบเจตนาธรรมของการปฏิรูปการศึกษาด้วย

การวัดผลการเรียนรู้ เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่ผ่านมา การวัดผลเป็นการวัดความรู้ทางด้านวิชาการ ซึ่งเป็นเพียงด้านเดียวของการศึกษาอันรอบด้านที่ประชาคมการศึกษากำลังเรียกร้องให้มีขึ้น จึงต้องปรับเปลี่ยนให้เน้นที่ความสมดุลของความรู้ กระบวนการเรียนรู้ คุณธรรม และการมีเจตนาดี ค่านิยม และความเชื่อที่เหมาะสม

ในส่วนของการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยนั้น แม้การเพิ่มสัดส่วนของคะแนนจากชั้นเรียนอาจจะไม่ช่วยลดการกวดวิชา เพราะการกวดวิชาอาจหันมาเน้นการเพิ่มคะแนนในชั้นเรียนแทน แต่อย่างน้อยก็ทำให้การเรียนในโรงเรียนกวดวิชาและการเรียนในโรงเรียนเป็นไปในแนวทางส่งเสริมกันมากขึ้น ทั้งนี้ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ เกณฑ์การวัดผลในโรงเรียนจะต้องครอบคลุมการเรียนรู้ทุกด้านอย่างแท้จริง

การกวดวิชาอาจไม่เป็นประเด็นร้อน หากไม่ได้สะท้อนและเพิ่มความรุนแรงให้กับปัญหาการศึกษาของไทย การแก้ปัญหาการกวดวิชาจึงต้องดำเนินไปพร้อมกับการปฏิรูปการศึกษา และต้องใช้เวลาในการจัดการที่ไล่เลี่ยกัน แม้ไม่อาจทำให้เห็นผลได้ทันตา แต่ก็ทำให้แต่ละส่วนเสี้ยวของปัญหาค่อยคลายความร้อนแรงลง และมีความหวังว่าจะหมดไปในที่สุด เด็กไทยของเราจะได้เรียนอย่างมีความสุขและมีรอยยิ้มไปอวดชาวโลกได้อย่างภาคภูมิใจ

teaching profession, reengineering the system of producing and developing teachers, decentralizing the power to communities to have their participation in selecting and developing teachers. Furthermore, teaching profession license should be specified together with the examination system and quality assurance of producing and developing teaching profession. Private sector agencies and people organizations should participate in the production and development of teachers.

The study of teaching profession should be linked with political and social problems, especially child and youth problems, as well as other fields of knowledge, communication technology in particular. Field research should be supported to create learning process and good attitude toward their own profession.

Basic curriculum should specify only philosophy and expectation to return responsibility in educational management to those who are the closest to children i.e. teachers, principals, parents, students and communities. This will create diversified learning activities in accordance with limitations of each locality and differences of children as well as responding to the intent of education reform.

Learning result assessment is another problem that must be considered in accordance with curriculum. In the past, evaluation was the assessment of academic knowledge, the only one side of well-rounded education requested by educational civic. This must be adjusted by focusing on the balance of knowledge, learning process, virtue and proper attitude, values and beliefs.

As for university entrance exams, the increasing ratio of marks from classes may not reduce tuition because tuition may shift its focus to increasing marks in classes. However, study at tuition schools and normal schools will be more supplementary. What to take into consideration is the evaluation criteria in schools must really cover all aspects of learning.

Tuition may not be a hot issue if it doesn't reflect and intensify Thailand's educational problems. The solution to tuition problem must be implemented together with education reform and time for management must be about the same. The result may not be immediate but it can cool down the heat of each part of the problem. Hopefully, the problem should be eradicated eventually so that Thai students can learn more happily, with the proud "Siamese" smiles to the world.

ต้องปรับค่านิยมที่กดดันให้นักเรียน
รู้สึกว่าการต้องเป็นคนเรียนเก่งเท่านั้น
จึงจะมีคุณค่า แทนที่ด้วยความเชื่อว่า
ทุกคนมีศักยภาพในทางของตน

Those values that pressure students to feel they must be good at studying to be of value should be adjusted and replaced with the belief that everyone has potential of his own.